

Żądania strony skarżącej

- Nie zapewniając regularnych kontroli pewnych wspólnych podstawowych norm w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w niezbędnym zakresie i z niezbędną częstotliwością oraz nie oddelegowując odpowiedniej liczby audytorów na potrzeby przeprowadzenia kontroli jakości, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 ⁽¹⁾ oraz pkt 4.1, 4.2, 7.5 i 14 załącznika II do tego rozporządzenia;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi co następuje:

Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 oraz pkt 4.1, 4.2, 7.5 i 14 załącznika II do tego rozporządzenia zobowiązują każde państwo członkowskie do zapewnienia regularnych kontroli pewnych wspólnych podstawowych norm w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w niezbędnym zakresie i z niezbędną częstotliwością oraz do oddelegowania odpowiedniej liczby audytorów na potrzeby przeprowadzenia kontroli jakości.

Niemcy uchybiły temu zobowiązaniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz.U. L 97, s. 72) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 18/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r. (Dz.U. L 7, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-314/13 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 21 września 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. wydanego w sprawie T-314/13;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie państwa portugalskiego kosztami postępowania w sprawie niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Podstawa – Tytułem głównym Komisja podnosi, że Sąd błędnie orzekł nakazując Komisji przyjęcie decyzji o korekcie finansowej w ramach Funduszu Spójności w terminie ustalonym w podstawowym akcie normatywnym od daty wysłuchania państwa członkowskiego.

Pomocniczo, Komisja podnosi, że Sąd błędnie orzekł ustalając, że termin na przyjęcie przez Komisję decyzji finansowej jest terminem obligatoryjnym, którego nieprzestrzeganie stanowi materialne naruszenie, które powoduje nieważność decyzji przyjętej po upływie terminu.

Podstawowe argumenty – Tytułem głównym Komisja podnosi, że w niniejszym przypadku nie miał zastosowania art. 100 rozporządzenia nr 1083/2006 ⁽¹⁾, lecz art. H pkt 2 rozporządzenia nr 1164/94 ⁽²⁾. W rozumieniu Komisji wykładnia nadana przez Sąd art. 108 rozporządzenia nr 1083/2006 jest błędna. Artykuł 108 ma zastosowanie do współfinansowanych projektów zaakceptowanych na podstawie nowych przepisów (okres 2007-2013). W konkretnym przypadku na podstawie art. 105 rozporządzenia nr 1083/2006 przepisem mającym zastosowanie jest art. H pkt 2 załącznika II rozporządzenia nr 1164/94. Zdaniem Komisji rozporządzenie nr 1164/94 nie przewiduje żadnego terminu, w ramach którego Komisja powinna przyjąć decyzję o korekcie finansowej.

Tytułem pomocniczym Komisja podnosi, że prawodawca unijny nie ustalił żadnego obligatoryjnego terminu, w ramach którego Komisja powinna przyjąć decyzję o korekcie finansowej. Istotny cel decyzji o korekcie finansowej związany jest z ochroną interesów finansowych Unii. Ustawa natomiast nie przewiduje żadnej sankcji ani żadnej konsekwencji związanej z naruszeniem terminu. Termin dla wydania decyzji o korekcie finansowej jest terminem porządkowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).